

†MIHAIL

CU HARUL LUI DUMNEZEU

EPISCOP AL EPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE A

AUSTRALIEI SI NOII ZEELANDE

Preacucernicilor preoți și tuturor binecredincioșilor creștini din eparhia Noastră

Har, milă și pace de la Hristos Domnul nostru, iar de la Noi părintești binecuvântări.

“ Dar ei L-au rugat stăruitor, zicând: rămâi cu noi că este spre seară și s-a plecat ziua, și a intrat să rămână cu ei” (Lc.24,29).

Iubiți credincioși și credincioase,

Hristos a Înviat!

După împlinirea misiunii Sale pământești, Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care s-a facut Om pentru noi și pentru a noastră mântuire , așa cum am auzit în Săptămâna Mare la Sfintele slujbe, a luat asupra Sa păcatele lumii întregi și le-a pironit pe cruce, murind pentru noi ca să biruiască moartea cu Învierea Sa cea de a treia zi.

Atunci întristarea ucenicilor care Îl văzuseră îndurerat s-a preschimbat în bucurie. Toate aceste trăiri, toate aceste sentimente le întrezărim încă din Duminica Floriilor, în care durerea și întristarea se apropiau și anunțau Patimile și Jertfa Mântuitorului. Și totuși Părinții Bisericii în pericopa apostolului prin intermediul căreia noi toți Îl însoțim pe Mirele Hristos în drumul spre Golgota, ne arată textul din Epistola către Filipeni, în care Sfântul Apostol Pavel ne îndemnă, zicând: “Bucurați-vă pururea întru Domnul...”(Filip.4,4).

În logica omenească această alegere pentru începutul unui drum plin de durere s-ar părea nepotrivită și fără sens. Pentru care motiv durerea este legată de bucurie? Pentru care motiv în Săptămâna Patimilor Domnului, Biserica noastră ne încurajează să ne bucurăm? La această alegere contradictorie a Părinților ne răspunde însuși Apostolul care zice: “Bucurați-vă în Domnul pururea”. Nu ne spune să ne bucurăm numai atunci când lucrurile merg bine, când avem împlinite toate planurile și dorințele; când familia, parohia sau prietenii noștri sunt sănătoși, împliniți și fericiți. El ne spune să ne bucurăm pururea,

indiferent în ce situație am fi. Și este cunoscut că în viața omului nu este posibil ca toate lucrurile să meargă totdeauna numai în direcția pe care o dorim noi. Sunt greutăți, ispite și multe încercări, uneori nereușite la care suntem chemați să le întâmpinăm și să le rezolvăm. Apostolul le cunoaște pe toate acestea pentru că el însuși a trecut prin judecăți și închisori pentru numele lui Hristos, a trecut prin foame și sete, prin bătăi și multe strâmtorări. Și totuși ne îndeamnă “să ne bucurăm pururea”.

Creștinii sunt chemați să se bucure în Domnul, iar această bucurie nu se aseamănă cu bucuria lumii care nu îl cunoaște pe Hristos. Această bucurie a creștinilor, în primul rând vine din siguranța cu care El, Hristos Domnul ne dăruiaște mântuirea.

Noi suntem robi ai păcatului, iar Hristos prin jerfa Sa pe cruce și prin Înviere nu numai că ne eliberează de legăturile păcatului și ale diavolului, dar ne restaurează ca fii ai lui Dumnezeu și moștenitori ai Împărăției Sale.

Iubiți frați și surori,

Care dintre noi, cunoscând că are un viitor luminos și o situație asigurată, ar putea să se întristeze, să fie îngrijorat sau nemulțumit, chiar dacă în calea vieții lui ar apărea ceva neprevăzut? Chiar dacă ar fi rănit, acea durere nu ar putea să-l micșoreze ca om sau să-l limiteze bucuria sa. Aceasta se întâmplă cu creștinul care se bucură pururea în Hristos Domnul.

Cei doi ucenici, Luca și Cleopa, îndurerăți de Patimile și Moartea Domnului, mergeau pe calea de la Ierusalim spre Emaus “vorbind între ei despre toate întâmplările”. “Și pe când vorbeau și se întrebau între ei, și Iisus Însuși, apropiindu-se, mergea împreună cu ei”(Lc.24,15). După ce I-au spus toate cele întâmplate în acele zile în Ierusalim, necunoscându-L că El este Iisus cel Înviat din morți, și-au arătat credința în El, zicând: “noi nădărduiam că El este Cel ce avea să izbăvească pe Israel; și cu toate acestea, este a treia zi de când s-au petrecut toate acestea” (Lc.24,21). Atunci le-a tâlciut Scripturile care prooroceau despre El, rugându-L să rămână cu ei pentru că era seara târziu și intrând “a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor” (Lc. 24, 30). În acele moment “s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut” (Lc. 24,31).

Hristos Domnul cel Înviat din morți, văzând credința lor dar și îngrijorarea care îi cuprinsese, le tâlmăcește Scripturile, arătându-le că El “trebuia să pătimească acestea și să intre în slava Sa”(Lc.24,26), și le aduce bucuria întâlnirii cu El. “Și pentru că S-a făcut nevăzut de la ei” s-au întors la Ierusalim pentru a aduce vestea Învierii Domnului, celor unsprezece apostoli și celor ce erau împreună cu ei. Acelora le-au “istorisit cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii” (Lc. 24, 35).

Iar bucuria lor se va dubla deoarece în acele momente, pe când vorbeau acestea, El a stat în mijlocul lor și le-a zis : “Pace Vouă”. Astfel a revărsat binecuvântarea Sa peste toți cei prezenți, încredințându-se toți de Învierea cea din morți a Domnului Hristos.

Noi cei de astăzi având nădejdea mântuirii pe care ne-o dăruiește Hristos, întărită de credința și de siguranța că Hristos este pururea pe cale cu noi, că El este cel care ne luminează sufletele precum i-a luminat și i-a întărit în credință pe apostolii Săi Luca și Cleopa, să ne încredințăm viața Domnului Hristos cel Înviat din morți. El ne pregătește calea spre Împărăția lui Dumnezeu, iar toate greutățile vieții, încercările, căderile și ridicările noastre să ne apropie mai mult de El. Să nu rămânem cu grijile, cu întristările și cu durerile Patimilor în suflet. Pe acestea să le avem înaintea minții noastre pentru păcatele și slăbiciunile care ne conduc spre Cruce, dar să ne rugăm Domnului să ne dăruiască binecuvântarea Lui pentru a ne bucura “pururea întru Domnul” care a ieșit din mormânt pentru noi și pentru a noastră mântuire.

Dreptmăritori creștini,

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a proclamat anul 2014 An omagial al Sfintei Euharistii. Avem astfel ocazia să trăim mai intens Sfintele Taine ale Spovedaniei și ale Împărtășaniei.

La Sfânta Liturghie slujitorii Bisericii în ascultare față de porunca Domnului, spre pomenirea Lui (Lc. 22,19), pun pe Sfânta Masa pâinea și vinul ca daruri oferite de credincioși și prin aceasta punem înaintea lui Dumnezeu toată viața noastră, credința pe care o avem, smerenia și pocăința noastră și apoi spunem: “Ale Tale dintru ale Tale, Ție aducem de toate și pentru toate “. La ofranda noastră răspunde Dumnezeu punând viața Fiului Său cel iubit și cu harul Sfântului Duh, răspunde prin cuvintele : “Sfintele Sfinților”, adică ne încredințează la sfârșitul Sfintei Liturghii că Sfintele Daruri se dau Sfinților. Iar noi cântăm, după ce ne-am împărtășit cu Sfântul Trup și cu Sfântul Sânge al Domnului Hristos: “Am văzut lumina cea adevărată, am primit Duhul cel ceresc, am aflat credința cea adevărată, nedespărțitei Sfintei Treimi, închinându-ne“.

Ne-a iubit Domnul Hristos și si-a dat viața Sa ca preț de răscumpărare pentru noi (I Tim. 2,6). Pentru a răspunde la această iubire, creștinii sunt chemați să devină asemenea Lui, schimbând viața lor cea mărginită și mică, în iubire curată față de Hristos și față de aproapele. Dragostea noastră se vedește din aceea că întotdeauna dăm întâietate aproapelui, îi dăruim sprijinul nostru, îl întărim și îl susținem pe calea spre Dumnezeu, mergând aproape de el ca să îl mărturisim împreună pe Hristos Domnul cel Înviat din morți.

Numai credința în Învierea lui Hristos ne poate tămădui de păcat și necurăție, într-o lume secularizată și îndepărtată tot mai mult de principiile creștine autentice.

Mântitorul Hristos ne cheamă să fim și noi, creștinii, martori ai Săi în Biserica cea “Una, Sfântă , Sobornicească și Apostolică” , pentru a-L mărturisi ca Domn și Dumnezeu, așa cum au mărturisit apostolii Săi, Luca și Cleopa, așa cum au mărturisit sfinții Bisericii.

Avem ca și exemplu pentru viața noastră încă și pilda statorniciei și mărturisirii Sfinților Martiri Brâncoveni: Sfântul voievod Constantin cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei și cu sfetnicul Ianache. Anul acesta se împlinesc trei sute de ani de la martiriul lor pentru că nu și-au lepădat credința creștină așa cum le cerea sultanul otoman, ci au mărturisit cu statornicie credința în Hristos cel Înviat din morți. Pentru aceasta Biserica noastră le cinstește anul acesta cu multă recunoștință, în toate bisericile din Patriarhia Română, credința și jertfa lor pentru Hristos.

În această zi de sărbătoare, la Învierea Domnului – 2014, vă transmit tuturor creștinilor dreptmăritori și de Hristos cinstitori, multă sănătate, bucurie deplină și binecuvântare de la Domnul Hristos cel Înviat din morți, împreună cu salutul pascal:

Hristos a Înviat! Adevărat a Înviat Domnul!

Al vostru către Domnul rugator,

†MIHAIL

Episcopul Românilor Ortodocși din Australia și Noua Zeelandă